

MAG. ALENKA POLUTNIK

Hvala kolegom krajinskim arhitektom za priznanje. Na podiplomski študij krajinske arhitekture sem se vpisala takoj po diplomi na fakulteti za arhitekturo. Študij mi je razširil obzorja, dopolnil znanja in osmisлил moje delo. Za vse vedenje in moje nadaljnje usmeritve se moram zahvaliti prof. Ogrinu, ki je organiziral prvi podiplomski študij krajinske arhitekture v Sloveniji, nas uvajal v interdisciplinarni način dela, znal pritegniti pozornost in predvsem nas je uvedel v spoznanja o vrednotah krajine. Hvala tudi Miranu, ki me je navdušil za študij.

Po diplomi arhitekture, kjer sem spoznavala grajeno okolje, lepoto grajenega, je študij krajinske arhitekture zaokrožil moje poznavanje o celovitosti urejanja in posegov v prostor. Ves čas svojega delovanja sem uživala v delu pri različnih projektih, vsak projekt me je bogatil v novih spoznanjih. Ukvarjala sem se z urbanizmom, kjer so mi znanja krajinske arhitekture razširila znanja in sem projekte lahko razumela večplastno. Največ sem se ukvarjala s prenovami mestnih jeder, vrednotenjem odprtega prostora mest, z dvorišči v mestnih jedrih, z odprtimi prostori mest, trgi in ulicami. z načrtovanjem parkov ob zdraviliških kompleksih in v času nove države Slovenije pa z večjimi projekti, kot so umestitve avtocest v prostor, urejanje vodnih in obvodnih površin. Tudi nekaj raziskovalnih nalog je bilo. Ena izmed njih je obravnavala metodologijo za kataster zelenih površin in objektov, kjer smo želeli uvesti sistem za kontrolo posegov nad posameznimi drevesi in zelenimi površinami v urbanem okolju. Žal je vse ostalo le na papirju. Velike poplave v državi so vplivale na interdisciplinarno zasnovan projekt Zasnova vodnega in obvodnega prostora v Sloveniji, ki je določal kriterije za določanje vodnih in obvodnih površin in pogoje za posege v ta prostor. Zanimivi so bili projekti presoje za umeščanje infrastrukturnih objektov v prostor, pa presoje vplivov na okolje. Zanimali pa so me tudi detajli, majhne stvari, nedorečeni nikogaršnji prostori, vrtovi.

In v veliko zadovoljstvo in čast mi je bilo, da sem lahko sodelovala pri nastanku Inženirske zbornice Slovenije, zdajšnji Zbornici arhitektov, krajinskih arhitektov in planerjev Slovenije in zaradi naključja, svoje izobrazbe arhitekta in krajinskega arhitekta, omogočila vstop krajinskih arhitektov v zbornico.

Žal stroka krajinske arhitekture še vedno ni dovolj uveljavljena in upoštevana in njeno poslanstvo odreja tudi politika in vse preveč kapital. Večja mesta Slovenije bi morala imeti neodvisno kompetentno osebo mestnega arhitekta, urbanista in tudi mestnega krajinskega arhitekta.

Poslanstvo delovanja krajinskih arhitektov je obširno, od planiranja, projektiranja, izobraževanja do razširjanja znanja v neformalnih oblikah. Za večji pomen in delovanje krajinske arhitekture bi v smislu poznavanja in izobraževanja več napravili tudi mediji in mi sami, ki bi morali pisati in objavljati svoja mnenja in dobre projekte.

MAG. NIKO STARE

Priznanja za življenjsko delo sem zelo vesel in se zanj iskreno zahvaljujem vsem, ki ste sledili mojemu več kot štirideset letnemu delovanju na področju krajinske arhitekture, me pri delu spodbujali in podpirali, tako da sem lahko s tvornim sodelovanjem v prostorskem načrtovanju ustvaril dokaj obsežen in pester opus in tako prispeval svoj delež k razvoju krajinske arhitekture.

To priznanje ni priznanje samo meni, temveč tudi naši stroki, ki si pogosto s težavo utira pot v slovenski prostor in seveda univ. prof. Dušanu Ogrinu, ki nas je v ta študij popeljal in na nas nesebično prenašal svoje bogato znanje in izkušnje. Privzgojil nam je tudi pripadnost naši stroki, ki pa, posebno v zadnjih letih, ni dovolj upoštevana.

Čeprav sem sodeloval v projektih po vsej Sloveniji in tudi drugod, sem dal s svojimi deli največji pečat mojemu Mariboru in njegovi okolici. Veliko število mojih projektov je bilo realiziranih, na žalost pa je tudi mnogo načrtov ostalo nerealiziranih v predalih občinskih služb, ker zanje ni bilo denarja ali razumevanja drugih strok in politike.

Vsem kolegom in bodočim krajinskim arhitektom želim na njihovi strokovni poti veliko uspeha in vztrajnosti za doseg ciljev naše stroke, čeprav pot ne bo vedno lahka. Seveda pa se bo treba tudi veliko oglaševati v medijih in ne samo s kritikami, ampak tudi s predlogi kako rešiti določene prostorske probleme.

MAG. MAJA SIMONETI

Priznanje društva me je razveselilo. Kaže na pomen dela in pripadnosti. Prostorsko načrtovanje je skupinska panoga in krajinski arhitekt je s svojim razumevanjem naravnih in družbenih procesov sodobna različica klasičnega prostorskega načrtovalca. Priznanje zato razumem tudi kot priznanje svojim sodelavcem in kolegom. Vežejo nas spoštovanje in zaupanje, predvsem pa ure in ure pogovorov o delu, nalogah, problemih in vedno znova tudi o novih možnostih in pričakovanjih. Brez njih bi bilo vsega manj, rezultatov dela, znanja in novih idej. Priznanje zato

razumem tudi kot spodbudo za naše skupno vztrajanje v prizadevanju za dvig prostorske kulture in razvoj nove, bolj ambiciozne prakse prostorskega načrtovanja. Slovenija, majhna država, ki rada stavi na svojo prostorsko identiteto in kakovost okolja, oboje potrebuje. Prostorsko načrtovanje namreč zgodovinsko izpričano omogoča daleč najboljšo in najcenejšo možnost preverjanja razvojnih možnosti in legitimiranja posegov v prostor. Enako kot odrekanje načrtovanju zaradi pomanjkanja volje, časa ali sredstev preverjeno vodi v slabše - manj celovite rešitve, v prelaganje odgovornosti in podaljševanje procesov gradnje in urejanja ter v dolgoročno krnjenje kakovosti stanja prostora.